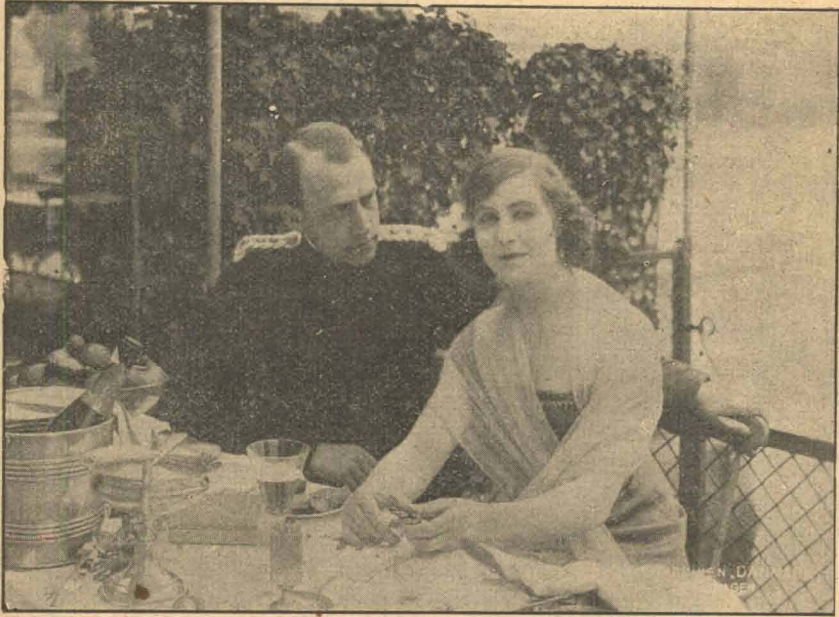

№ 48

KVINDER

DRAMA AF L. SKANDS

PERSONERNE:

Joseph Burns	Hr. Em. Gregers.
Mira	Frk. Gudrun Houlberg.
Strong	Hr. Richard Jensen.
David Graham	Hr. Rasmus Ottesen.
Gaby	Frk. Zanny Petersen.

Kvinder.

Den unge Maler Joseph Burns har smaat med Penge.

Han kan ingen Billeder sælge, han er modløs, træt af at kæmpe med de Vanskeligheder, der møder ham i hans Kunst, han synes selv, at han intet evner og for hver Dag, der gaar, glider han længere bort fra sin Veninde Mira, kun Vanen og Minderne knytter ham endnu til hende.

Mira søger ved alle Midler at vække hans døende Kærlighed til nyt Liv.

For at hæve den Misstemning, der har lagt sig over deres Samliv, drager hun ham bort fra det trange Atelier, ud, hvor der er Mennesker, til Glæden og Livet.

Mira stifter i Kunstnerkaféen Bekendtskab med en Rigmand, Løjtnant Strong, og gennem et Laan hos ham søger hun at hæve Josephs sunkne Finanser.

Men Joseph underrettes i Tide af en Ven, der mener ham det godt, og Miras Plan forpurres, han vil ikke skyldes Miras Skønhed Midlerne til at opholde Livet.

Rasende gaar Joseph bort fra Kaféen hjem til det graa triste Atelier, hvor hans usolgte Lærreder hænger i Rækker paa Væggen, men Mira er ved at fortvivle, hun føler, hun intet betyder for Joseph mere, at hun ingen Del har i hans Liv, hun er en fremmed for ham — og dog er han hele hendes Tilværelse.

Løjtnant Strong faar en lys Idé. Han føler sig tiltrukket af Mira og beslutter at hjælpe Joseph, for der igennem at vinde Miras Velvilje. Han lader en rig Kunsthandler inden for sit Bekendtskab opkøbe en Del af Josephs Billeder.

Kunsthandleren køber dem i sit eget Navn og Joseph tror, at den Begejstring, som Kunsthandleren udtrykker under Indkøbet, er ægte; det gode Salg, der skænker ham fjorten sorgfri Dage, sætter Mod i ham paany, han tror paa sig selv og sit Kald.

Mira takker Strong for hvad han har gjort for hende og hun gaar hjem til Joseph.

Men Strong kaster foragteligt de købte Malerier bort; — værdiløs Futurisme — han har grebet ind for at vinde Mira, ikke af nogen Sympati for den fattige Maler, men han er en erfaren Mand og véd, at Vejen til en Kvindes Hjerte ofte bugter sig gennem de besynderligste Omveje.

Men Joseph modtager Mira med et lyst forhaabningsfuldt Smil — nu har vi Penge — ingen Sorger i den første Tid — nu skal der arbejdes.

En Maaned senere er Nøden atter for Døren. Thi Mira har ikke opfyldt Strongs underforstaaede Krav, hun er forbleven Joseph tro;

derfor har Strong opgivet sit Mæcenstandpunkt og ophører med at købe Josephs Billeder.

Atter behersker Sorgen og det tunge Humør Joseph og Mira.

En Indbydelse til et Gilde hos en af Josephs Venner, der har haft det Held at sælge et af sine Arbejder, formaar ikke at sprede Josephs Tungsind, men Mira for ham dog overtalt til at gaa med, idet hun forklarer ham, at saa faar de dog noget at spise den-Dag.

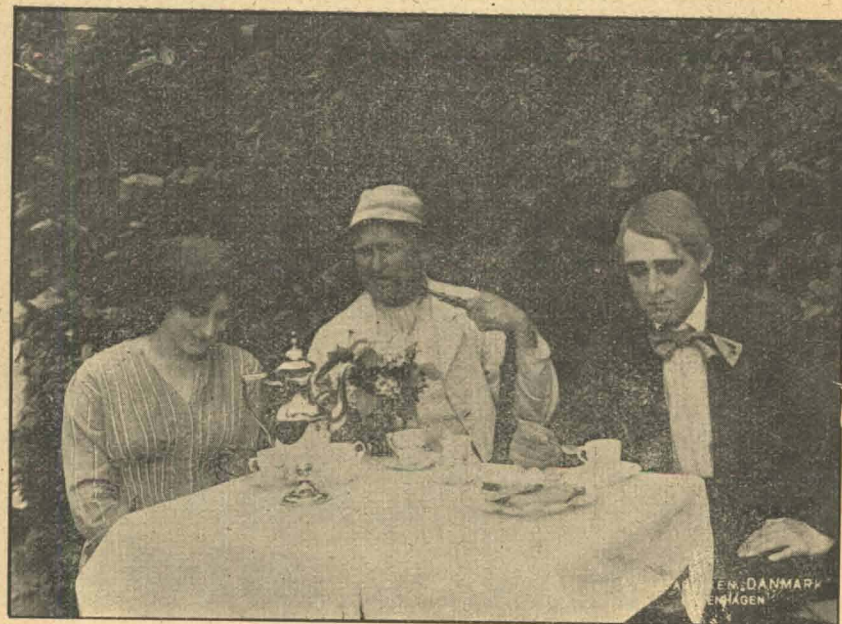
Under Festen lever Joseph op. Mira betragter ham og hun glæder sig over, at han er glad. Men da staar det triste Billede fra de mørke Hverdage for hende, hun kan ikke leve i den sørge-

lige Atmosfære af Nød og Savn, hun kan ikke udholde, at Joseph lider.

Af Kærlighed til Joseph beslutter hun sig til at borttage noget af Restaurationens kostbare Service, for der igennem at sikre Joseph nogle rolige Dage.

Hun udfører sit Forsæt, men i sin Nervøsitet kommer hun til at stikke de stjaalne Genstande i Josephs Overfrakke i Stedet for i sit eget Overstykke.

Da Gæsterne forlader Restaurationen opdager Inspektøren, at der mangler nogle Skeer og Gaffler.

Han foranlediger en Undersøgelse og de savnede Effekter findes hos Joseph.

Joseph er nu stemplet som Tyv af sine Venner. Mira har ikke Mod til at vedstaa sit Fejltrin og efter et stormende Oprin maa Joseph gaa, fulgt af Vennernes Foragt og hemmelige Skadefryd.

Joseph beslutter at rejse bort for en Tid, og da Mira den næste Dag gaar op til Atelieret for at bekende, finder hun Lejligheden tom og et Brev fra ham, der meddeler, at han rejser bort paa Grund af det passerede.

Mira føler, at det er et Afskedsbrev, der for stedse afbryder

deres Forhold og hun synker sammen i Fortvivlelse. Ikke engang hans Opholdssted kender hun.

Joseph har fundet Vej til en gammel idyllisk Vandmølle langt ude paa Landet.

I Møllen bor der kun Mølleren David Graham og hans smukke Datter Gaby, de tager venligt mod Joseph og Mølleren beder ham male et Billede af sin Datter.

Joseph slaar sig til Ro, og den smukke unge Gaby, der har levet noget alene, betragter Malerens Ankomst som et Eventyr, der bryder hendes ensformige Tilværelse paa en behagelig Maade.

Hendes Venskab gaar snart over til Kærlighed og Joseph er selv meget betaget af Gaby, men han tør ikke binde sin usikre cmtumlede Tilværelse til hendes.

Mira har fornyet sit Bekendtskab med Løjtnant Strong, men hun længes efter Joseph.

Da bringer en af Josephs „Venner“ den Meddelelse, at han har set Joseph ved Vandmøllen og straks river hun sig løs fra Strong; hun vil ud paa Landet til Joseph, hun ved alt, hun behøver blot at vise sig for at genvinde sit tabte Herredømme over ham.

Men Mira aner ikke, at Joseph i sin Landflygtighed har fundet

en ung uskyldig Pige, som han elsker og som elsker ham igen.

Da Mira endelig staar over for Joseph efter skjult at have overværet et Møde mellem ham og Gaby, forstaar hun, at alt er forbi.

Da tager Sorgen og Vreden Magten over hende og i Gabys Nærværelse beskylder hun Joseph for det Tyveri, hun selv har begaaet.

Joseph gaar bedrøvet bort, træt til Døden; Mira og Gaby bliver alene tilbage.

Da slaar Rædselen og Angeren Mira. Hun beslutter frivillig at søge Døden for at udrydde enhver Hindring mellem Joseph og Gaby.

Over det brusende Vandhjul hvirvles Mira lidt efter ned i de stærke Strømhvirvler, Joseph styrter sig efter hende, og faar hende bragt bort.

Men det er for sent, faa Minutter efter dør Mira, efter at have bekendt sin Synd og derved befriet Joseph for at være stemplet som Tyv.

Og Gaby blev lykkelig med Joseph.

Kvinder.

Drama af *L. Skands.*

PERSONERNE:

Joseph Burns Hr. Em. Gregers.
Mira Frk. Gudrun Houlberg.
Strong Hr. Richard Jensen.
David Graham Hr. Rasmus Ottesen.
Gaby Frk. Zanny Petersen.

Den unge Maler Joseph Burns har smaat med Penge. Han kan ingen Billeder sælge, han er modløs, træt af at kæmpe med de Vanskeligheder der møder ham i hans Kunst, han synes selv at han intet evner og for hver Dag der gaar glider han længere bort fra sin Veninde Mira, kun Vanen og Minderne knytter ham endnu til hende.

Mira søger ved alle Midler at vække hans døende Kærlighed til nyt Liv.

For at hæve den Misstemning, der har lagt sig over deres Samliv, drager hun ham bort fra det trange Atelier, ud, hvor der er Mennesker, til Glæden og Livet.

Mira stifter i Kunstnerkaféen Bekendtskab med en Rigmand, Løjtnant Strong, og gennem et Laan hos ham søger hun at hæve Josephs sunkne Finanser.

Men Joseph underrettes i Tide af en Ven, der mener ham det godt, og Miras Plan forpurrees, han vil ikke skyldes Miras Skønhed Midlerne til at opholde Livet.

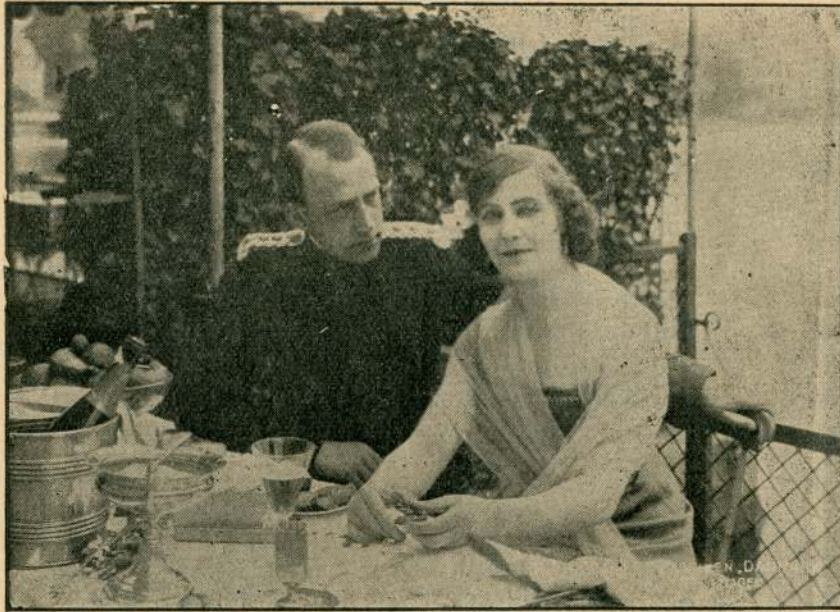
Rasende gaar Joseph bort fra Kaféen hjem til det graa triste Atelier, hvor hans usolgte Lærreder hænger i Rækker paa Væggen; men Mira er ved at fortvivle, hun føler, hun intet betyder for Joseph mere, at hun ingen Del har i hans Liv, hun er en fremmed for ham — og dog er han hele hendes Tilværelse.

Løjtnant Strong faar en lys Ide. Han føler sig tiltrukket af Mira og beslutter at hjælpe Joseph, for der igennem at vinde Miras Velvilje. Han lader en rig Kunsthandler inden for sit Bekendtskab opkøbe en Del af Josephs Billeder.

Kunsthandleren køber dem i sit eget Navn og Joseph tror, at den Begejstring, som Kunsthandleren udtrykker under Indkøbet er ægte; det gode Salg, der skænker ham fjorten sorgfri Dage, sætter Mod i ham paany, han tror paa sig selv og sit Kald.

Mira takker Strong for hvad han har gjort for hende og hun gaar hjem til Joseph.

Men Strong kaster foragteligt de købte Malerier bort: — værdiløs Futurisme — han har grebet ind for at vinde Mira, ikke af nogen Sympati for den fattige Maler, men han er en erfaren Mand og ved, at Vejen til en Kvindes Hjerte ofte bugter sig gennem de besynderligste Omveje.

Men Joseph modtager Mira med et lyst forhaabningsfuldt Smil — nu har vi Penge — ingen Sorger i den første Tid — nu skal der arbejdes.

En Maaned senere er Nøden atter for Døren. Thi Mira har ikke opfyldt Strongs underforstaaede Krav, hun er forbleven Joseph tro; derfor har Strong opgivet sit Mæcenstandpunkt, og ophører med at købe Josephs Billeder.

Atter behersker Sorgen og det tunge Humør Joseph og Mira.

En Indbydelse til et Gilde hos en af Josephs Venner, der har haft det Held at sælge et af sine Arbejder, formaar ikke at sprede Josephs Tungsind, men Mira faar ham dog overtalt til at gaa med, idet hun forklarer ham, at saa faar de dog noget at spise den Dag.

Under Festen lever Joseph op. Mira betragter ham og hun glæder sig over, at han er glad. Men da staar det triste Billede fra de mørke Hverdage for hende, hun kan ikke leve i den sorgelige Atmosfære af Nød og Savn, hun kan ikke udholde, at Joseph lider.

Af Kærlighed til Joseph beslutter hun sig til at borttage noget af Restaurationens kostbare Service, for der igennem at sikre Joseph nogle rolige Dage.

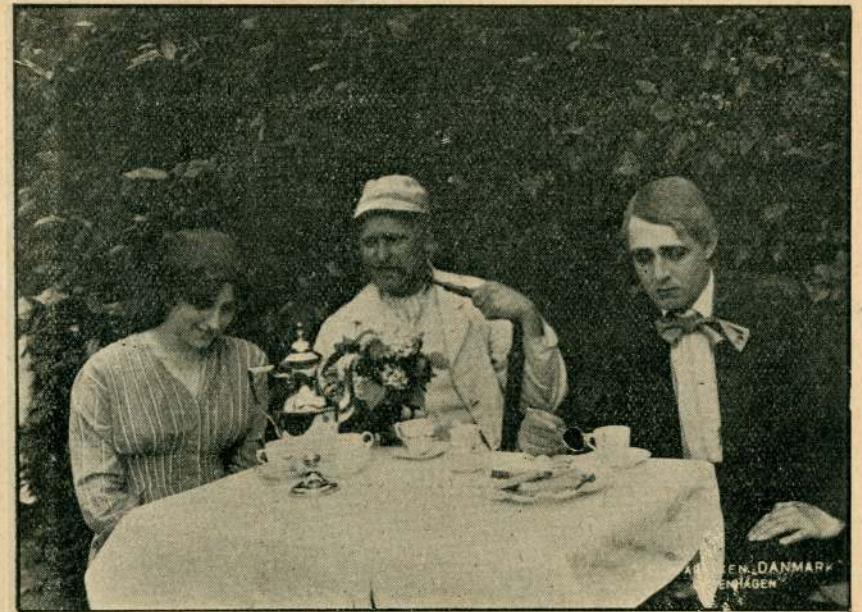
Hun udfører sit Forsæt, men i sin Nervøsitet kommer hun til at stikke de stjaalne Genstande i Josephs Overfrakke i Stedet for i sit eget Overstykke.

Da Gæsterne forlader Restaurationen opdager Inspektøren, at der mangler nogle Skeer og Gaffer.

Han foranlediger en Undersøgelse og de savnede Effekter findes hos Joseph.

Joseph er nu stemplet som Tyv af sine Venner. Mira har ikke Mod til at vedstaa sit Fejltrin og efter et stormende Oprin maa Joseph gaa, fulgt af Vennernes Foragt og hemmelige Skadefryd.

Joseph beslutter at rejse bort for en Tid, og da Mira den næste Dag gaar op til Atelieret for at bekende, finder hun

Løjligheden tom og et Brev fra ham, der meddeler, at han rejser bort paa Grund af det passerede.

Mira føler, at det er et Afskedsbrev der for stedse afbyrder deres Forhold og hun synker sammen i Fortvivlelse.

Ikke engang hans Opholdssted kender hun.

Joseph har fundet Vej til en gammel idyllisk Vandmølle langt ude paa Landet.

I Møllen bor der kun Mølleren David Graham og hans smukke Datter Gaby, de tager venligt mod Joseph og Mølleren beder ham male et Billede af sin Datter.

Joseph slaar sig til Ro, og den smukke unge Gaby, der har levet noget alene, betragter Malerens Ankomst som et

Eventyr, der bryder hendes ensformige Tilværelse paa en behagelig Maade.

Hendes Venskab gaar snart over til Kærlighed og Joseph er selv meget betaget af Gaby, men han tør ikke binde sin usikre omtumlede Tilværelse til hendes.

Mira har fornyet sit Bekendtskab med Løjtnant Strong, men hun længes efter Joseph.

Da bringer en af Josephs »Venner« den Meddelelse, at han har set Joseph ved Vandmøllen og straks river hun sig løs fra Strong; hun vil ud paa Landet til Joseph, hun ved alt, hun behøver blot at vise sig for at genvinde sit tabte Herredømme over ham.

Men Mira aner ikke, at Joseph i sin Landflygtighed har fundet en ung uskyldig Pige, som han elsker og som elsker ham igen.

Da Mira endelig staar over for Joseph efter skjult at have overværet et Møde mellem ham og Gaby, forstaar hun, at alt er forbi.

Da tager Sorgen og Vreden Magten over hende og i Gabys Nærværelse beskylder hun Joseph for det Tyveri, hun selv har begaaet.

Joseph gaar bedrovet bort, træt til Døden; Mira og Gaby bliver alene tilbage.

Da slaar Rædselen og Angeren Mira. Hun beslutter frivillig at søge Døden for at udrydde enhver Hindring mellem Joseph og Gaby.

Over det brusende Vandhjul hvirvles Mira lidt efter ned i de stærke Strømhvirvler, Joseph styrter sig efter hende, og faar hende bragt bort.

Men det er for sent, faa Minutter efter dør Mira, efter at have bekendt sin Synd og derved befriet Joseph for at være stemplet som Tyv.

Og Gaby blev lykkelig med Joseph.

DANMARK
SRH

FILMFABRIKEN
„DANMARK“

GL. TORV 10—12 COPENHAGUE B.
TELEGRAMMKS: COPYFILM, COPENHAGUE

Sous la Roue du Moulin

par L. SKANDS

PRINCIPAUX PERSONNAGES:

Georges Burns	M. Em. Gregers
Mira	Melle Gudrun Houlberg
James	M. Richard Jensen
David Graham	M. Rasmus Ottesen
Gaby, fille de David Graham	Melle Zanny Petersen

LE jeune peintre, Georges Burns, est presque à bout de ressources.

L'impossibilité de vendre ses œuvres le décourage, et il est fatigué de se trouver constamment aux prises avec toutes sortes de difficultés qui se dressent contre lui et contre son talent. Il ne se croit plus capable de rien.

Mira a recours à tous les moyens à sa portée pour ressusciter l'amour agonisant de l'artiste.

Dans l'intention de dissiper les nuages qui planent sur leur vie commune Melle Mira, son

amie, le fait sortir de l'enclos étouffant de l'atelier et l'entraîne où il y a du monde, de l'animation, de la gaieté, de la vie.

Au café des artistes Mira fait la connaissance du lieutenant James, jeune homme riche, et elle cherche à se faire prêter de l'argent pour relever un peu la situation financière de Georges.

Cependant, Georges est prévenu à temps par un ami, et le projet de Mira n'aboutit pas.

Georges rentre furieux à l'atelier morne et triste où ses toiles invendables, suspendues par rangées, garnissent les murs. Mira est prise de

DANMARK
SOL

DANMARK FILMS

DANMARK
SOL

désespoir. Elle sent bien qu'elle n'est plus rien pour lui, qu'elle ne vit plus de sa vie, qu'elle est devenue pour lui une étrangère — et pourtant — Georges est tout pour elle.

Une idée vient au lieutenant James. Les charmes de Mira l'attirent, et il résout de venir

il a de nouveau confiance en lui-même et en son talent.

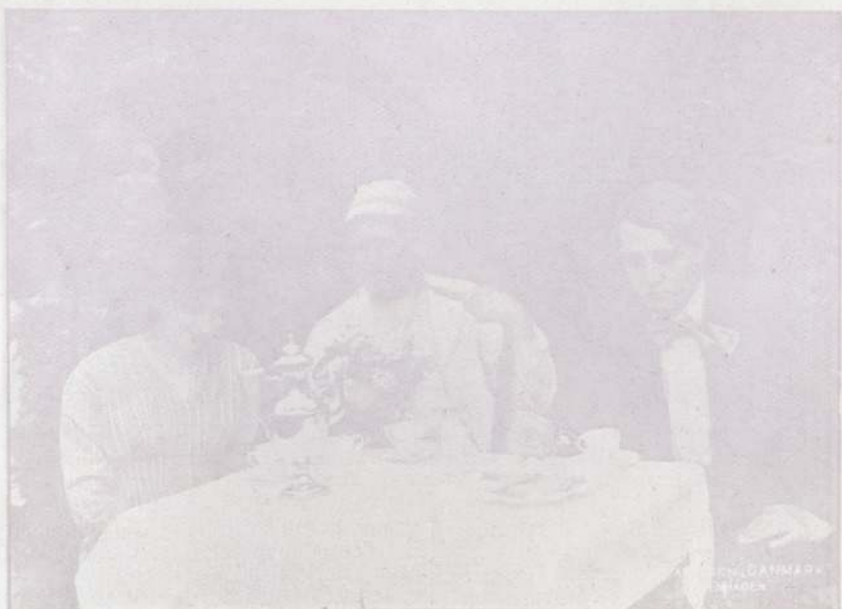
Mira exprime au lieutenant toute sa gratitude, puis elle rentre chez Georges.

James rejette dédaigneusement les tableaux qu'il vient de faire acheter — produit futuriste

en aide à Georges pour gagner ainsi la faveur de Mira. Dans ce but il fait acheter chez Georges

d'aucune valeur — il s'est livré à cette manœuvre pour gagner Mira et non par sympathie

par un marchand d'objets d'art de sa connaissance quelques tableaux du malheureux peintre.

Le marchand les achète en son propre nom, et Georges croit à la sincérité de l'enthousiasme que ce „connaisseur“ manifeste en faisant ses achats. La bonne affaire qui le remet à flot pour une quinzaine de jours fait renaitre l'espoir;

pour le pauvre peintre; car il sait en homme expérimenté que le chemin qui conduit au cœur d'une femme présente souvent de curieuses sinuosités...

Georges accueille Mira avec un bon sourire qui révèle l'espoir revenu — voilà de l'argent qui est à nous — plus d'inquiétudes dans les premiers temps — Allons! Au travail!

DANMARK
SOL

DANMARK FILMS

DANMARK
SOL

Un mois s'est écoulé et la misère a de nouveau repris sa place au foyer de l'artiste et de son amie, car Mira n'a pas répondu au lieutenant James. Elle est restée fidèle à Georges. Le jeune lieutenant a renoncé à son rôle de mécène et il n'achète plus les tableaux de Georges.

Georges s'anime pendant le festin. Mira le regarde et se réjouit de le voir heureux. Mais, soudain la jeune femme voit se dérouler devant elle le triste image de leur lamentable existence de tous les jours. Elle ne saurait supporter à la longue cette vie pleine de privations

Georges et Mira sont de nouveau accablés de tristesse et d'idées noires.

et de misères — surtout elle ne pourra plus longtemps voir Georges souffrir de la sorte.

Une invitation à une fête que leur adresse un jeune artiste de leurs amis qui a eu la bonne fortune de vendre une de ses œuvres ne parvient même pas à dissiper la mélancolie de Georges. Mira réussit pourtant à l'entraîner en lui expliquant que, en y allant, ils auront du moins quelque chose à manger ce jour là...

Par amour pour son ami elle dérobe quelques pièces du service en argent du restaurant dans l'intention de les placer le lendemain chez le prêteur. L'argent qu'elle en retirera lui permettra de procurer à Georges quelques jours à l'abri du besoin.

Elle exécute son projet mais dans son état

de surexcitation elle introduit les objets volés dans une poche du pardessus de Georges qu'elle croit être son propre manteau.

Au moment où la compagnie quitte le restaurant l'inspecteur remarque qu'il lui manque des cuillers et des fourchettes.

On fait des recherches et les objets disparus sont retrouvés dans les vêtements de Georges.

Les amis de l'artiste le traitent de "voleur". Mira n'a pas le courage de reconnaître son méfait et à la suite d'une scène orageuse Georges se voit obligé de s'en aller suivi du mépris de tous et de la joie maligne, mais secrète qu'éprouvent quelques uns de ses "amis" au malheur qui lui est arrivé.

Georges décide de s'absenter pendant quelque temps, et lorsque Mira revient le lendemain à l'atelier pour avouer son délit elle trouve l'ap-

place, à ceux de l'amour. De son côté Georges n'est pas moins épris des charmes de la fille du meunier, mais il n'ose pas lier son existence agitée à celle de Gaby.

Mira a renoué connaissance avec le lieutenant James, mais il lui tarde toujours de revoir Georges.

Et voilà qu'un jour un des "amis" de Georges vient dire qu'il a vu son ancien camarade près du moulin à eau. Mira va aussitôt retrouver Georges à la campagne! Elle espère qu'il lui suffira de se montrer à lui pour gagner son coeur de nouveau, pour reconquérir la puissance qu'elle avait eue sur lui.

Mira ne se doute pas que dans son exil Georges a rencontré une jeune fille qu'il s'est mis à aimer et qui l'aime en retour.

Lorsque, enfin, Mira se retrouve face à face avec Georges après avoir été témoin en cachette

partement vide et une lettre l'informant que son ami est parti en raison de l'incident qui s'était produit la veille au restaurant.

Mira comprend que c'est une lettre d'adieu qu'elle tient entre les mains; elle se voit séparée pour toujours de celui qui est l'objet de son amour et le désespoir l'accable.

"Je ne sais même pas où il est..." gémit-elle.

Georges s'est arrêté devant un vieux moulin à eau caché dans un beau coin de la campagne.

Les habitants du moulin — le vieux meunier David Graham et sa fille Gaby, accueillent l'artiste avec beaucoup d'empressement, et le meunier lui demande de lui faire le portrait de sa fille.

Georges consent, et Gaby qui est à la fois jeune et jolie considère l'arrivée du peintre comme une sorte d'aventure qui vient interrompre agréablement la monotonie de l'existence solitaire dans laquelle elle vit avec son vieux père.

Les sentiments d'amitié qu'elle éprouvait dès le début pour le jeune homme cèdent bientôt la

d'une entrevue de son ami et de Gaby, elle comprend que tout est fini pour elle.

Dès lors, la douleur et la rage prennent le dessus en elle et en la présence de la fille du meunier elle accuse Georges du vol commis par elle-même.

Georges se retire, honteux, découragé, au point d'en souhaiter la mort laissant Mira et Gaby seules en présence.

Soudain, les remords et la terreur envahissent le coeur de Mira. Elle décide de mourir pour écarter ainsi tout obstacle à l'union de Georges et de Gaby.

Un instant après la roue à eau du moulin entraîne et enveloppe de son écume la pauvre Mira, puis, la malheureuse disparaît dans le bouillonnement des flots qui se précipitent dans la rivière. Georges s'élance à son secours et réussit à l'en retirer.

Trop tard! Au bout de quelques minutes Mira expire après avoir avoué son péché et effacé ainsi l'empreinte de voleur dont Georges avait été marqué.

Mot télégraphique: Femmes.